

... vakmanschap ...

Jango blijft de Godfather van de Fools

MUZIEKTHEATER

Jango Edwards met *Holey Moley*. Gezien op 18 september in Carré. Daarna op tournee door het land

door HANS VOGEL

Een body-builder met falsetstem wiens proporties tot en met z'n geslachtsapparaat extreem zijn. Een overjarige hippie/popzanger met monumentale gehoorproblemen. Een stewardess die bijkans wordt gewurgd door het opblaasbare reddingvest dat ze demonstreert. Een kind - of een kok, of allebei - dat zonder woorden een bijna aandoenlijk fantasieverhaal ophangt. De vuurvretende stierenvechter Juan Gonzales, die al eerder in z'n carrière zijn gestoorde act mocht opvoeren. Vijf types van de vijfhonderd of daaromtrent die gisteravond in Carré over het toneel gingen.

In de show *Holey Moley* zijn Steve Martin, Danny Kaye, Jerry Lewis, alle Marx Brothers en vele anderen verenigd in Jango Edwards, die ondanks alle gedaanteveranderingen toch vooral

zichzelf was.

Edwards - geboren in Detroit - kwam in 1972 als vrijgevochten mime-artiest in Amsterdam met zijn *Friends Road Show*. Later ontstond rond hem het *Festival of Fools*, dat wereldvermaard werd en nu een eigen internationaal leven leidt.

Jango was bezig een beetje te vervreemden van Nederland, maar keert nu op zijn veertigste terug naar zijn artistieke geboortestad. Hij is met zijn pafferige lijf - dat hij graag helemaal laat zien - en stopverfronie nog steeds de grootmeester/baanbreker van de eigentijdse mime. Onweerstaanbaar in zijn gekheid en vakmanschap. Hij verdient het langer in Carré te mogen staan, dan slechts twee avonden. Dan is er de kans een samenhangender geheel te maken van iets dat nu op onderdelen wel erg leuk is, maar als twee uur durende solo in de groei blijft steken. Een zeer goed gevulde zaal had daar geen moeite mee, de Godfather van de Fools ('dat is niet makkelijk, dat is een vloek') werd met groot tumult als de verloren gewaande zoon onthaald.

Jango Edwards in Carré